

RORATY

Najbardziej charakterystyczne dla Adwentu, szczególnie w Polsce, są Roraty. Jest to Msza święta ku czci Najświętszej Marii Panny. Odprawiana zwykle wczesnym rano, przed świtem, gromadzi wielkie rzesze wiernych. Szczególnie chętnie w Roratach uczestniczą dzieci, które na początku Mszy świętej idą w procesji z kruchty kościoła do ołtarza z lampionami w ręku. Msza rozpoczyna się przy wyłączonych światłach, mrok świątyni rozpraszają jedynie świece i lampiony. Dopiero na śpiew „Chwała na wysokości Bogu” zapala się wszystkie światła w kościele.

Nazwa „roraty” pochodzi od pierwszego słowa łacińskiej pieśni na wejście „Rorate coeli” (niebioso, spuście rosę). Uczestnictwo dzieci wiąże się ze zwyczajem podejmowania różnych dobrych postanowień na czas Adwentu. Dzieci często zapisują te postanowienia na kartkach, składanych następnie przy ołtarzu. Mają one wyrażać wewnętrzne przygotowanie do Bożego Narodzenia i chęć przemiany życia.

Z Roratami związany jest zwyczaj zapalania specjalnej świecy ozdobionej mirtem, nazywanej roratką, symbolizującej Maryję, która jako jutrenka zapowiada przyjście pełnego światła - Chrystusa. Innym zwyczajem jest zawieszanie w kościele wieńca z czterema świecami oznaczającymi cztery niedziele Adwentu. Z upływem kolejnych tygodni podczas Rorat zapala się odpowiednią liczbę świec. Świece i lampiony tak często używane w liturgii adwentowej wyrażają czuwanie. Światło jest też wyrazem radości z bliskiego już przyjścia Chrystusa.

Adwent nie ma charakteru pokutnego w takim samym sensie jak Wielki Post, jest jednak również czasem pokuty i nawrócenia. Do tego wzywają teksty biblijne czytane w tym czasie.